



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **R. D.**
zastoupen advokátem Mgr. Vilémem Vinopalem
sídlem Bratranců Veverkových 396, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, IČ 00007064**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha
P. O. BOX 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2023, č. j. OAM-9597-10/ZR-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V souzené věci se soud zabývá především tím, zda cizinci, státnímu příslušníkovi Ukrajiny, vznikne přímo v důsledku rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty, v němž je stanovena lhůta k vycestování, povinnost opustit území České republiky a navrátit se na území Ukrajiny. S tím souvisí posouzení otázky případného zásahu takovým rozhodnutím do jeho soukromého a rodinného života.

I. Vymezení věci

2. Žalovaný napadeným rozhodnutím označeným shora zrušil žalobci platnost povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty dle ust. § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) a současně stanovil lhůtu k vycestování z území České republiky 60 dnů od právní moci rozhodnutí dle § 46e odst. 2 téhož zákona.
3. Žalovaný rozhodl o zrušení platnosti zaměstnanecké karty s odkazem na skutečnost, že Okresní soud v Pardubicích trestním příkazem ze dne X, č. j. X, uznal žalobce vinným z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a z přečinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

II. Žalobní body

4. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v rozhodném znění (dále jen „*s. ř. s.*“) ve spojení s ust. § 172 zákona o pobytu cizinců. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Napadené rozhodnutí je dle žalobce nepřezkoumatelné, skutkový stav věci nebyl dostatečně zjištěn.
5. Předně žalobce poukázal na to, že zákonná podmínka pro zrušení zaměstnanecké karty měla být hodnocena s přihlédnutím k okolnostem případu. Žalobce uhradil peněžitý trest, splácí způsobenou škodu. Po dobu trestního řízení spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, zaslal omluvné dopisy poškozeným, bez zbytečného odkladu po provedeném jednání se snažil odčinit jeho následky. Šlo o ojedinělý excés z jinak řádného vedení způsobu života. Od spáchání trestných činů uplynula dlouhá doba.
6. Dále žalobce poukázal na judikaturu správních soudů, především pak Nejvyššího správního soudu, ze které plyne nesprávnost názoru žalovaného, že nebyl povinen zabývat se přiměřeností dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Žalobce má na území ČR manželku, se kterou žije v plnohodnotném manželském svazku a sdílí s ní společnou domácnost, dále maminku a sestru, s nimiž je v pravidelném kontaktu a navštěvuje je. Žalovaný nevěnoval pozornost tomu, že v ČR žije také bratr žalobce.
7. Žalobce také poukázal na válečný stav na Ukrajině a nesprávnost závěru žalovaného o tom, že většina oblastí Ukrajiny se jeví jako bezpečná. Pokud pak žalovaný uvedl, že má žalobce možnost požádat si o vydání víza za účelem strpění, založil tím rozpor mající za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný postupoval v rozporu s rozhodovací praxí jiných pracovišť žalovaného, když stanovil žalobci lhůtu k vycestování. K prokázání závažnosti situace na celém území Ukrajiny žalobce navrhl k důkazu čtyři internetové články týkající se války na Ukrajině.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, některé argumenty zopakoval a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

9. Dále žalovaný uvedl, že mu nepřísluší, aby posuzoval pohnutky vedoucí k protiprávnímu jednání žalobce, jeho spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, předešlou bezúhonnost, výši uloženého trestu apod. Rozhodující je, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Žalobci nebyla napadeným rozhodnutím uložena povinnost vrátit se na Ukrajinu, je tedy na žalobci, kam vycestuje, popřípadě zda si pobyt na území ČR zařídí jiným způsobem. Žalobci bylo ostatně na základě jeho žádosti uděleno vízum za účelem strpění.

IV. Jednání soudu

10. Žalobce ústy svého právního zástupce při jednání soudu odkázal na argumentaci obsaženou v žalobě. Zdůraznil, že žalovaný se nezabýval individuálními okolnostmi věci. Žalobce má na území ČR nejbližší rodinu, samotná nevázanost některého z blízkých na pobytové oprávnění žalobce nemůže vést k závěru o nepřiměřenosti zásahu. Žalovaný bagatelizoval možnost ohrožení života a zdraví žalobce v případě jeho vycestování na Ukrajinu, tyto závěry jsou v rozporu s rozhodovací praxí a faktickým stavem věci. Z napadeného rozhodnutí plynulo, že vízum za účelem strpění žalobci pravděpodobně uděleno nebude, ač bylo následně žalobci po podání žaloby uděleno.

V. Posouzení věci soudem

11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Žaloba není důvodná.
13. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*
14. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.*
15. Podle § 174a odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců platí, že *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*
16. Soud předně zdůrazňuje, že není smyslem soudního přezkumu znovu podrobně opakovat již jednou vyřčené, soud se proto může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86 a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47]. Povinnost posoudit všechny žalobní námítky neznamena, že soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, neboť jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace

(srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Citovaná i další rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz.

V.a. Zjištění ze správního spisu

17. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce pobýval na území ČR nepřetržitě od 18. 1. 2022, naposledy na základě zaměstnanecké karty s platností do 23. 1. 2024.
18. Okresní soud v Pardubicích uznal dne X žalobce vinným z trestných činů uvedených v odstavci 3 shora. Žalobce totiž dne 23. 12. 2022 v podvečerních hodinách řídil osobní vozidlo, přičemž havaroval, způsobil hmotnou škodu a v krvi měl 1,91 promile alkoholu. V průběhu opakované výzvy policisty k podrobení se vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, jej žalobce napadl úderem ruky sevřené v pěst do oblasti kořene nosu, ke zranění policisty nedošlo. Za uvedené byl žalobci uložen peněžitý trest a trest zákazu činnosti ve formě zákazu řízení všech motorových vozidel.
19. Žalovaný dne 19. 6. 2023 zahájil s žalobcem řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty. V průběhu správního řízení žalobce doručil žalovanému vyjádření, kde uvedl, že splácí náhradu škody a již uhradil uložený peněžitý trest a náklady trestního řízení. Dále poukázal na závažnost situace na Ukrajině a na to, že na území ČR pobývá jeho manželka, matka, bratr a sestra. Doložil kopie jejich pasů a dále kopii potvrzení o udělení dočasné ochrany bratrovi a matce a kopii potvrzení o udělení povolení k pobytu – zaměstnanecké karty sestře.
20. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že zákonná podmínka pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty byla splněna. Žalovanému nepříslušelo zabývat se dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Zároveň žalovaný uvedl, že žalobce je dospělý, zaopatřený a bezdětný. Na území ČR pobývá manželka žalobce, která má udělenou dočasnou ochranu, není tedy závislá na pobytovému statusu žalobce a zároveň má právo vykonávat výdělečnou činnost. V ČR se zřejmě nachází i matka žalobce, která má rovněž udělenou dočasnou ochranu. Obě osoby pobývají na jiné adrese než žalobce. Sestra žalobce pobývá v ČR na základě zaměstnanecké karty, má zde svoji rodinu. Žalobce není držitelem živnostenského oprávnění a není zapsán v žádné obchodní společnosti jako statutární orgán. V ČR měl podle zaměstnanecké karty pracovat jako stavební dělník, což není profese, která by byla vázána na pobyt v ČR. Na území ČR se zdržuje relativně krátkou dobu. Žalobce nicméně neuvedl nic, co by nasvědčovalo, že rozhodnutím bude zasaženo do soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodinných příslušníků.
21. Žalovaný v napadeném rozhodnutí také uvedl, že zrušením zaměstnanecké karty není žalobci nařízeno vycestovat na Ukrajinu. Většina oblastí území Ukrajiny se jeví jako bezpečná, vycestování žalobce proto není nemožné. Žalobce má možnost po svém osvědčení opětovně požádat o nové pobytové oprávnění na území ČR. Žalobce může svou rodinu na území ČR navštěvovat na základě bezvízového styku mezi ČR a Ukrajinou. Pokud by žalobce prokázal, že jeho vycestování do země původu je z opodstatněných důvodů nemožné, má možnost podat žádost o speciální pobytový status, např. vízum za účelem strpení.

V.b. Přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

22. Žalobce uvedl námitku nepřezkoumatelnosti nejprve osamoceně bez toho, aby ji dále rozvinul. V další části žaloby pak uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro rozpor spočívající v tom, že žalovaný na jednom místě napadeného rozhodnutí uvedl, že se většina území Ukrajiny jeví jako bezpečná a na jiném místě poukázal na možnost podat si žádost o udělení víza za účelem strpění.
23. Ke konkrétní námitce soud uvádí, že v napadeném rozhodnutí neshledal rozpor, který by zakládal jeho nepřezkoumatelnost. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, bod 16). O vnitřní rozpornost rozhodnutí, která by zakládala jeho nepřezkoumatelnost, by se jednalo tehdy, pokud by odůvodnění rozhodnutí bylo vystavěno na rozdílných a vnitřně rozporných právních hodnoceních téhož skutkového stavu nebo pokud by výrok rozhodnutí byl v rozporu s odůvodněním či pokud by samotný výrok rozhodnutí byl vnitřně rozporný (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2021, č. j. 4 Azs 299/2018-29, bod 16). Takovouto vadou však žalobcem namítaný rozpor zjevně není. Výrok napadeného rozhodnutí není vnitřně rozporným, není v rozporu s jeho odůvodněním a v odůvodnění rozhodnutí nejsou obsažena zcela protichůdná hodnocení skutkového stavu (viz část V.a. shora).
24. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným ani z jiného důvodu. Z napadeného rozhodnutí je zřetelné, jak žalovaný rozhodl, o jaké podklady své rozhodnutí opřel a jak je hodnotil. Odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje řádné skutkové i právní posouzení věci. Žalovaný zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro soulad jeho rozhodnutí s požadavky uvedenými v § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Soud neshledal napadené rozhodnutí ani nijak (nad rámec žalobcem namítaného) nesrozumitelným.

V.c. Pravomocné odsouzení pro úmyslný trestný čin

25. Soud předně uvádí, že pokud je cizinec pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, je dle shora citovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců naplněn důvod pro zrušení zaměstnanecké karty tohoto cizince. V tomto ohledu není rozhodné, jaká je závažnost spáchaného trestného činu a jeho povaha, není ani rozhodná např. předchozí bezúhonnost cizince či pravděpodobnost jeho (proti)právního jednání v budoucnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2023, č. j. 4 Azs 133/2023-38, bod 27).
26. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Jak plyne ze shora uvedeného, není v tomto ohledu rozhodné, zda shora popsané trestné činy žalobce jsou jedinými trestnými činy patrnými z výpisu z rejstříku trestů. Není ani rozhodné, jak dlouhá doba uplynula od spáchání trestných činů či že žalobce uhradil peněžitý trest a hradí způsobenou škodu. Podmínka pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty stanovená ve shora citovaných usneseních zákona o pobytu cizinců tak byla bezpochyby splněna. K posouzení tedy dále je, zda byl žalovaný povinen zkoumat přiměřenost zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života žalobce a pokud ano, zda je odůvodnění žalovaného v tomto směru dostatečné.

V.d. Přiměřenost napadeného rozhodnutí

27. Soud připomíná, že posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí není omezeno pouze na ta rozhodnutí, u kterých to zákon o pobytu cizinců výslovně stanoví. Povinnost zvážit přiměřenost dopadu každého rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince vyplývá přímo z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, která má přednost před zákonem (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015-30, a ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018-30). Nejvyšší správní soud proto dovodil, že přiměřenost dopadů rozhodnutí je třeba posuzovat také v případě zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince je třeba hodnotit s ohledem na závažnost spáchaného deliktu či jiného rizika, které cizinec pro zákonem chráněný veřejný zájem představuje (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 12. 2011, č. j. 8 As 32/2011-60, bod 24 a shora citovaný rozsudek NSS č. j. 4 Azs 133/2023-38, bod 28).
28. Správní orgány jsou povinny v rámci posouzení rozsahu, v jakém by byl soukromý nebo rodinný život cizince narušen, vzít v úvahu vliv na ekonomický, osobní a rodinný život cizince, včetně vlivu na ostatní rodinné příslušníky, kteří by jinak měli právo zůstat v ČR na základě samostatného pobytového oprávnění (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012-39, bod 26). V tomto směru má správní orgán povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. To však neznamená, že by byl při rozhodování o pobytovém oprávnění cizince povinen z vlastní iniciativy zjišťovat všechny možné rozhodné skutečnosti o jeho soukromém a rodinném životě, které by mohly převážit nad důvodem pro zrušení pobytového oprávnění. Je to totiž účastník řízení o zrušení pobytového oprávnění, kdo disponuje relevantními informacemi ze svého soukromého a rodinného života a kdo nejlépe může vylíčit jeho specifika, která by mohla odůvodnit nepřiměřenost zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Jde totiž o informace ze soukromé až intimní sféry účastníka řízení, jejichž sdělení závisí výlučně na jeho vůli (srov. rozsudky NSS ze dne 6. 12. 2011, č. j. 8 As 32/2011-60, ze dne 20. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015-38 a přiměřeně též rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 Azs 260/2020-27).
29. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na jednu stranu konstatoval, že mu nepřisluší zabývat se dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce (v tom je třeba korigovat právní názor žalovaného – viz bod 27 shora). Na druhou stranu žalovaný následně zhodnocení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí fakticky provedl. Soud se tedy dále zabýval tím, zda je toto zhodnocení provedené žalovaným dostatečné. Předně se však soud zaměřil na to, zda žalobce vůbec může být v souvislosti s napadeným rozhodnutím donucen k bezprostřednímu opuštění území ČR, neboť závěr o této otázce má v kontextu posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí zásadní význam.

K otázce, zda je přímým důsledkem napadeného rozhodnutí povinnost vycestování

30. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nucený návrat na Ukrajinu není přímým důsledkem rozhodnutí, které ruší pobytové oprávnění cizince na území ČR a současně stanoví lhůtu k opuštění území ČR. Taková rozhodnutí obsahující lhůtu k vycestování z území ČR tedy je možné v případě státních příslušníků Ukrajiny za splnění zákonných podmínek vydat. Vychází se z toho, že cizinec je v takovém případě povinen ve lhůtě k vycestování, která je v rozhodnutí o zrušení pobytového oprávnění stanovena, dostavit se na pracoviště Ministerstva vnitra za účelem udělení výjezdního příkazu, přičemž v době platnosti výjezdního příkazu je oprávněn požádat o povolení

k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území nebo o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území (dále jen „*vízum za účelem strpění*“). O vízum za účelem strpění lze požádat mj. z důvodu, že cizinci ve vycestování z území brání překážka na jeho vůli nezávislá, kterou může představovat hrozba skutečného nebezpečí v zemi původu cizince. Proto přímým důsledkem rozhodnutí o zrušení pobytového oprávnění cizince, státního příslušníka Ukrajiny, v němž je stanovena lhůta k vycestování z území ČR, není nucené opuštění území ČR (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27, body 36-38 a shora citovaný rozsudek NSS č. j. 4 Azs 133/2023-38, zejména body 30-32).

31. Skutečnost, že na Ukrajině probíhá válečný konflikt, není vzhledem k uvedenému bez dalšího důvodem, který by způsoboval nepřiměřenost rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2022, č. j. 9 Azs 176/2022-30, bod 18). K bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být žalobce donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění dle § 118 zákona o pobytu cizinců či v souvislosti s rozhodnutím o povinnosti opustit území ČR dle §50a zákona o pobytu cizinců (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2021, č. j. 8 Azs 303/2019-49, bod 16). Až v takovém rozhodnutí by tak byla, ve světle aktuální bezpečnostní situace na Ukrajině, zohledněna zásada *non refoulement* (tedy závazek ČR nevystavit žádnou osobu, jež podléhá její jurisdikci, újmě, která by spočívala v ohrožení života či vystavení mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, a to např. tím, že bude vyhoštěna či v důsledku jiných okolností donucena vycestovat do země, kde by jí taková újma hrozila).
32. Lze shrnout, že ze samotného rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty nevyplývá nucené vycestování žalobce, a tedy ani přímý zásah do práv žalobce a jeho rodinných příslušníků pobývajících na území ČR. Žalobci přitom již bylo, jak vyplynulo ze shodných tvrzení účastníků (viz popis věci shora), na území ČR vízum za účelem strpění uděleno. Přesto však bylo nutno jednotlivé aspekty soukromého a rodinného života žalobce v souladu se shora citovanou judikaturou vážit.

K jednotlivým aspektům soukromého a rodinného života žalobce

33. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaný zabýval povahou a závažností jednání, kterého se na území ČR žalobce dopustil, délkou pobytu žalobce na území ČR, jeho věkem, rodinnými vztahy, ekonomickými poměry, vazbami žalobce na ČR i na jeho domovský stát, tedy většinou kritérií, demonstrativně vyjmenovaných v ust. § 174a odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců. Soud na tomto místě připomíná, že správní orgán nemusí v rozhodnutí výslovně vyjmenovat všechna kritéria, uvedená v tomto ustanovení a předjímat u nich případný dopad na rozhodnutí. Postačí výslovně zohlednit důvody, které jsou v daném případě specifické (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 71/2019-32, bod 25).
34. Jak je zřejmé ze shora uvedeného, žalobní argumentace se v podstatném, pokud jde o aspekty soukromého a rodinného života žalobce, kryje s argumentací, kterou žalobce již vznesl ve svém vyjádření, které v průběhu správního řízení zaslal žalovanému. Ten se argumentům žalobce věnoval v napadeném rozhodnutí. Soud se závěry žalovaného souhlasí, proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu žalobce, odkazuje. Dále soud zdůrazňuje, popřípadě doplňuje, následující.

35. Pokud jde o žalobcovy rodinné poměry, žalobce uvedl v průběhu správního řízení a také v žalobě, že na území ČR má manželku, matku, bratra a sestru. Soud v tomto ohledu konstatuje, že žalobce v průběhu správního řízení nespecifikoval, jaké důsledky napadené rozhodnutí pro vazby žalobce s těmito osobami bude mít, resp. ani neuvedl, o jaké vazby se jedná, nýbrž pouze uvedl, že tyto osoby na území ČR pobývají a doložil jejich pobyťová oprávnění. Žalovaný v návaznosti na to zkoumal pobyťová oprávnění manželky, matky a sestry žalobce, uzavřel, že jejich pobyťové tituly nejsou závislé na pobyťovém oprávnění žalobce a vyvodil také možnosti výkonu výdělečné činnosti (tedy možnosti získání vlastních prostředků) těmito osobami na území ČR (str. 4 napadeného rozhodnutí). Soud těmito závěrům nemá co vytknout, uvedené závěry jsou adekvátní míře konkrétnosti tvrzení žalobce. Žalobce je dospělou osobou a z okolností případu nevyplývalo, že by žalobce a další členové jeho rodiny na sobě byli významně závislí.
36. Soud souhlasí se žalobcem, že se žalovaný výslovně nezabýval tím, že na území ČR pobývá bratr žalobce. Nicméně ve vztahu k této osobě platí totéž, co soud uvedl shora, že žalobce nespecifikoval, jaký důsledek bude mít napadené rozhodnutí, pokud jde o vazbu žalobce s jeho bratrem, resp. ani nespecifikoval jejich vzájemný vztah. Ani v žalobě žalobce k tomuto vztahu nic konkrétního neuvedl. Ze žalobcem doložených podkladů v průběhu správního řízení vyplývá, že bratrovi žalobce byla v ČR udělena dočasná ochrana. Pokud jde tedy o bratra žalobce, lze uzavřít totéž, co žalovaný uzavřel ohledně manželky žalobce, a sice že pobyťové oprávnění bratra žalobce není závislé na pobyťovém oprávnění žalobce na území ČR, přičemž bratr žalobce jako držitel dočasné ochrany má právo vykonávat na území ČR výdělečnou činnost a zajistit si tak prostředky k pobytu. Soud má za to, že žalovaný nezatížil napadené rozhodnutí nezákonností, pokud se výslovně skutečností, že na území ČR pobývá bratr žalobce, nezabýval, neboť i pokud by tak žalovaný učinil, nemohl by dospět k jinému závěru než v případě manželky žalobce.
37. Žalobce v žalobě ohledně své manželky upřesnil, že spolu žijí v plnohodnotném manželském svazku a sdílejí společnou domácnost. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobcem uvedená domácí adresa je uvedena v trestním příkazu jako adresa faktického pobytu žalobce a zároveň žalovaný v napadeném rozhodnutí tuto adresu uvádí jako adresu pobytu manželky žalobce (str. 4 napadeného rozhodnutí). Žalobce však neuvedl takové skutečnosti týkající se této rodinné vazby, které by svědčily o tom, že v důsledku napadeného rozhodnutí může dojít k nepřiměřenému zásahu do tohoto aspektu rodinného života žalobce (relevantní by mohla být například závislost manželky žalobce na péči žalobce). Ve vztahu ke své matce a sestře pak žalobce konstatoval, že je s nimi v kontaktu a navštěvuje je. Ani tato skutečnost však ve světle uvedeného není sama o sobě skutečností, která by mohla zakládat nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce.
38. Soud shrnuje, že žalovaný v rámci správního řízení nezjistil jakékoli skutečnosti, které by zakládaly nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, což také z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá. Soud takové skutečnosti z obsahu správního spisu a z obsahu žaloby rovněž nezjistil. Žalobce se na území ČR úmyslně dopustil závažného protiprávního jednání, kterým reálně významně ohrozil život a zdraví jiných osob, neboť řídil osobní motorové vozidlo v silně podnapilém stavu. Žalovaný přiléhavě v napadeném rozhodnutí na str. 4 připomněl možné zásadní negativní následky dopravních nehod spáchaných pod vlivem alkoholu. Jednáním žalobce mohlo k nejvýznamnějšímu negativnímu dopadu takové nehody dojít, což by bylo velice obtížné

srovnávat s možným negativním dopadem do soukromého a rodinného života. Po spáchání tohoto trestného činu se žalobce dokonce dopustil násilí proti úřední osobě (policistovi). Žalobce tedy mohl být srozuměn s tím, že důsledky jeho protiprávního jednání ohrožují jeho další pobytové možnosti na území ČR. Žalobce je v produktivním věku, z obsahu správního spisu se nepodává, že by měl jakékoli zdravotní potíže. Rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty není správním vyhoštěním z území Evropské unie, které znamená nemožnost získat v době vyhoštění oprávnění k pobytu na území Evropské unie, po splnění zákonem stanovených podmínek si tedy žalobce bude moci podat novou žádost o zaměstnaneckou kartu, případně o jiný pobytový titul v ČR či v jiném státě Evropské unie. Na základě víza za účelem strpění pobytu lze také žádat o povolení k zaměstnání dle § 97 písm. d) zákona o zaměstnanosti (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2022, č. j. 9 Azs 176/2022-30, bod 20).

39. Skutečnost, že na území ČR pobývá manželka, bratr, sestra a matka žalobce, nezakládá nepřiměřenost zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života žalobce. Stěžejní je, že v důsledku napadeného rozhodnutí nevznikne žalobci okamžitá povinnost vycestovat z území ČR. Je tedy, pokud jde o posouzení případného zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, v souzené věci nepodstatné, jak přísný trest byl žalobci za trestné činy uložen, že žalobce uhradil peněžitý trest uložený mu trestním příkazem a hradí způsobenou škodu, zda spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení a snažil se jinak odčinit následky způsobené trestným činem, zda uvedené trestné činy představují ojedinělé excesy z jinak řádného způsobu života žalobce, jak dlouhá doba uplynula od spáchání trestných činů či z uložené doby zákazu činnosti. Žalovaný nebyl povinen obstarat si podklady z trestního spisu nad rámec výpisu z rejstříku trestů a trestního příkazu.
40. Ve vztahu k námitkám žalobce týkajícím se toho, že žalovaný nezohlednil, že žalobci hrozí na Ukrajině vážná újma, soud shrnuje následující. Námitka týkající se ohrožení žalobce v důsledku válečného konfliktu na Ukrajině směřuje především proti uložené povinnosti vycestovat z území ČR než proti odebrání práva pobývat zde za účelem zaměstnání. Soud nijak nezlehčuje závažnost situace na Ukrajině a je si vědom ohrožení životů tamních obyvatel (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27, bod 33). Soud však v daném případě tuto skutečnost nepovažuje s ohledem na to, že v důsledku napadeného rozhodnutí nevznikne žalobci okamžitá povinnost vycestovat, za důvodnou pro zrušení napadeného rozhodnutí. Ačkoli se nelze zcela ztotožnit s dílčím závěrem žalovaného, že většina oblastí Ukrajiny se jeví jako bezpečná, nemá tento závěr za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobce v důsledku napadeného rozhodnutí nemůže být přímo donucen k návratu na Ukrajinu. Pokud žalovaný následně poukázal v napadeném rozhodnutí na možnost podat si žádost o udělení víza za účelem strpění, učinil tak správně (viz odůvodnění soudu v bodě 30 shora). Soud nesdílí názor, že samotný závěr žalovaného, že většina území Ukrajiny se jeví jako bezpečná, mohl mít pro žalobce za následek nemožnost získat vízum za účelem strpění. Žalobci ostatně vízum za účelem strpění bylo uděleno.
41. Soud vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem neshledal důvod k provedení důkazu články *Počet obětí čtvrtého útoku na Lvov stoupl na deset* ze dne 7. 7. 2023 z internetových stránek ct24.ceskatelevize.cz, *Výbuchy od Dnipra po Lvov. Rusové útočí po celé Ukrajině řízenými střelami* ze dne 15. 8. 2023 z internetových stránek www.echo24.cz,

Ukrajina: vyhlášení válečného stavu a všeobecné mobilizace ze dne 25. 2. 2022 s platností ke dni 31. 8. 2023 z internetových stránek www.mzv.cz a Ukrajina prodloužila stanné právo a všeobecnou mobilizaci. Opatření budou platit do 15. listopadu ze dne 27. 7. 2023 z internetových stránek www.irozhlas.cz. Uvedené důkazy měly vést k prokázání tvrzení žalobce, že situace je vážná na celém území Ukrajiny, pročez by žalobci v případě návratu na Ukrajinu hrozila vážná újma. Závažná situace na Ukrajině je však obecně známou skutečností. Žalobci v důsledku napadeného rozhodnutí přímo nehrozí povinnost opustit území ČR, natož pak povinnost návratu na území Ukrajiny. Skutkový stav věci v dané věci sporný nebyl. Provedení těchto důkazů v řízení před soudem by proto bylo nadbytečné.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Vzhledem k uvedenému soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a bylo vydáno v souladu se zákonem. Odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k otázce přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života žalobce ob stojí, napadené rozhodnutí nepředstavuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobce.
43. Soud ze všech vyložených důvodů shledal žalobu proti napadenému rozhodnutí nedůvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
44. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>

Pardubice, 28. listopadu 2023

Jaroslav Vávra v. r.
soudce